

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการจัดระดับภาพยนตร์ สำหรับประเทศไทย” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้ทั้งวิธีการสัมภาษณ์ (In-Depth Interview) จากผู้เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ จำนวน 15 คน และวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นความคิดเห็นเรื่องการจัดระดับภาพยนตร์

ส่วนที่ 1

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อภาพยนตร์

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้นจำนวน 15 คน ประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐ จำนวน 5 คน ตัวแทนจากนักวิชาการจำนวน 5 คน ตัวแทนจากอุตสาหกรรมภาพยนตร์ จำนวน 5 คน ในส่วนของระดับภาพยนตร์ สัญลักษณ์ที่ควรใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์ ข้อยกเว้นในการจัดระดับภาพยนตร์ เกณฑ์ที่ควรใช้ในการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์ ระบบของการจัดระดับภาพยนตร์ หน่วยงานที่ควรรับผิดชอบในการจัดระดับภาพยนตร์ คณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์ ขั้นตอนที่ควรอยู่ในกระบวนการจัดระดับภาพยนตร์ และปัญหาและอุปสรรคในการจัดระดับภาพยนตร์ สามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังต่อไปนี้

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการศึกษาวิจัย มีดังนี้

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากภาครัฐ จำนวน 5 คน ได้แก่

1.1 นางสาวรัตนากร ทองสำราญ หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานวิชาชีพ กองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์

1.2 นางสาวลัดดา ตั้งสุภาชัย ผู้อำนวยการศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

1.3 นางสาววรรณสิริ โมรากุล ผู้อำนวยการกองกิจการภาพยนตร์ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา

1.4 พันตำรวจโท พชร โคตะ สารวัตรกองกำกับการ 2 กองบังคับการทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.5 นางสาวอัมรลักษณ์ ลาพินี ผู้อำนวยการ ฝ่ายกฎหมายการค้าและอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากนักวิชาการ จำนวน 5 คน ได้แก่

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา เกิดดี อาจารย์ประจำ ภาควิชาภาพยนตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

2.2 ดร.ณัฐพล พันธุ์ภักดี อาจารย์ประจำ ภาควิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.3 รองศาสตราจารย์ ดร.ศรันย์ วรรณนัจฉริยา คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2.4 รองศาสตราจารย์ มานิตย์ จุมปา อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5 รองศาสตราจารย์ ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร อาจารย์ประจำ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากอุตสาหกรรมภาพยนตร์ จำนวน 5 คน ได้แก่

3.1 นายพจน์ อานนท์ ผู้กำกับภาพยนตร์

3.2 นายสิทธิรักษ์ ตุลาพิทักษ์ นักวิจารณ์ภาพยนตร์

3.3 นายเกียรติกมล เอี่ยมพึงพร กรรมการบริษัท บริษัท ไฟว์สตาร์โปรดักชั่น จำกัด

3.4 นางศุภอร รัตนมงคลมาศ ผู้อำนวยการฝ่ายขายและจัดจำหน่าย บริษัท ภาพยนตร์ โคลัมเบีย ไทโรสตาร์ บัวนา วิสต้า (ประเทศไทย) จำกัด

3.5 นายพงษ์นรินทร์ อุลิศ ผู้จัดการโรงภาพยนตร์ เฮ้าส์ อาร์ซีเอ (House RCA)

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 9 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ระดับภาพยนตร์

2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์

3. ข้อยกเว้นในการจัดระดับภาพยนตร์

4. เกณฑ์ที่ควรใช้ในการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์

5. ระบบของการจัดระดับภาพยนตร์

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดระดับภาพยนตร์
7. คณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์
8. ขั้นตอนที่ควรอยู่ในกระบวนการจัดระดับภาพยนตร์
9. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดระดับภาพยนตร์

ประเด็นที่ 1 ระดับภาพยนตร์

สำหรับความคิดเห็นเรื่องระดับภาพยนตร์ของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน สามารถประมวลได้ดังต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ระดับของภาพยนตร์ควรแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

1. ภาพยนตร์ที่ผู้ชมทุกช่วงอายุสามารถเข้าชมได้
2. ภาพยนตร์ที่ผู้ชมที่มีอายุตามเกณฑ์ที่กำหนด ควรมีผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเข้าชม
3. ภาพยนตร์ที่ผู้ชมที่มีอายุตามเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องเป็นผู้ปกครองเข้าชมด้วย จึงจะสามารถเข้าชมได้
4. ภาพยนตร์ที่ไม่อนุญาตให้ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเข้าชม
5. ภาพยนตร์ที่ไม่อนุญาตให้ฉายในประเทศไทย

ส่วนการกำหนดช่วงอายุทั้งระดับภาพยนตร์ที่ควรมีผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเข้าชม ระดับภาพยนตร์ที่จะต้องมีผู้ปกครองเข้าชมด้วย จึงจะสามารถเข้าชมได้ และภาพยนตร์ที่ไม่อนุญาตให้ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเข้าชม ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นที่แตกต่างกันในส่วน of ช่วงอายุ ได้แก่ ช่วงอายุ 13 ปี ช่วงอายุ 15 ปี ช่วงอายุ 18 ปี และช่วงอายุ 20 ปี โดยส่วนใหญ่เห็นว่า ระดับภาพยนตร์ที่ควรมีผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเข้าชม ควรกำหนดในช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี ระดับภาพยนตร์ที่จะต้องมีผู้ปกครองเข้าชมด้วย จึงจะสามารถเข้าชมได้ ควรกำหนดในช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี และระดับภาพยนตร์ที่มีการกำหนดช่วงอายุที่ไม่อนุญาตให้ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเข้าชม ควรกำหนดในช่วงอายุต่ำกว่า 18 ปี

ประเด็นที่ 2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า สัญลักษณ์ที่ใช้น่าจะสามารถสื่อความหมายได้ ดังเช่น การใช้สัญลักษณ์ในประเทศอื่น โดยเห็นว่าควรใช้พยัญชนะภาษาไทย และควรมีการใช้ตัวเลขกำกับเพื่อสื่อให้เห็นถึงช่วงอายุ ทั้งระดับภาพยนตร์ที่ควรมีผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเข้าชม ระดับภาพยนตร์ที่จะต้องมีผู้ปกครองเข้าชมด้วย และระดับภาพยนตร์ที่มีการกำหนดช่วงอายุที่ไม่อนุญาตให้ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเข้าชม

ประเด็นที่ 3 ข้อยกเว้นในการจัดระดับภาพยนตร์

ประเด็นเกี่ยวกับข้อยกเว้นในการจัดระดับภาพยนตร์นั้น สามารถประมวลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คนได้ดังต่อไปนี้

ควรมีข้อยกเว้นในการจัดระดับภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้

1. การจัดเทศกาลภาพยนตร์ต่าง ๆ ควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดระดับภาพยนตร์ เนื่องจากภาพยนตร์ที่นำมาฉายส่วนใหญ่ ไม่ได้เก็บค่าเข้าชม และเป็นการฉายเพื่อการติชมวิจารณ์ มากกว่า การฉายเพื่อประโยชน์ทางการค้า อีกทั้งผู้ชม ไม่ได้เป็นผู้ชมภาพยนตร์ทั่วไป แต่เป็นผู้ชมภาพยนตร์เฉพาะกลุ่มซึ่งมีความสนใจในเทศกาลภาพยนตร์นั้น ๆ ส่วนการฉายภาพยนตร์จะฉายเพียง 2-3 รอบ และมีการจำกัดโรงภาพยนตร์ในการฉาย นอกจากนั้นจำนวนภาพยนตร์ที่จะนำมาฉายในเทศกาลภาพยนตร์ มีจำนวนมาก อาจเป็นการสร้างภาระงานให้กับคณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์ ดังนั้น ภาพยนตร์ที่นำมาฉายในการจัดเทศกาลภาพยนตร์ต่าง ๆ จึงควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดแบ่งระดับภาพยนตร์

2. ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นมาจากมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้ในการประกวดแข่งขัน มิได้มีวัตถุประสงค์ที่จะฉายให้ผู้ชมทั่วไปรับชม จึงควรได้รับการยกเว้นในการจัดระดับภาพยนตร์ เช่นกัน โดยจะถือว่าเป็นภาพยนตร์ที่มีได้ เผยแพร่ ฉายตามโรงภาพยนตร์ทั่วไป แต่เป็นการฉายให้กับคณะกรรมการการประกวดนั้น ๆ ชม จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีการจัดระดับภาพยนตร์

3. ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นมาจากมีวัตถุประสงค์ที่จะฉายในประเทศไทย ไม่ควรมีการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์ การจัดระดับภาพยนตร์ ควรจัดระดับเฉพาะภาพยนตร์ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะฉายในประเทศไทย ส่วนการพิจารณาให้สร้างหรือไม่ จะต้องมีการพิจารณาในเรื่องความเหมาะสมอื่น ๆ แต่ไม่ใช่เป็นการจัดระดับภาพยนตร์

4. ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยมีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบ ก็ควรที่จะได้รับการยกเว้น ไม่ต้องจัดระดับภาพยนตร์ ซึ่งการยกเว้นให้กับหน่วยงานของรัฐนี้ เป็นการยกเว้นตั้งแต่กฎหมายเดิม ซึ่งจะยกเว้นการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ให้กับภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยมีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบ

ประเด็นที่ 4 เกณฑ์ที่ควรใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์

สำหรับความคิดเห็นในเรื่องเกณฑ์การพิจารณาที่ควรใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์ (Movie Ratings) นั้น สามารถประมวลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน ได้ดังต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่า เกณฑ์การพิจารณาที่ใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์ ได้แก่ ภาพโป๊ เปลือย หรืออนาจาร โดยการพิจารณาว่า ภาพโป๊ เปลือย หรืออนาจาร นั้น จะเหมาะสมสำหรับผู้ชมในช่่วงอายุต่าง ๆ หรือไม่นั้น ควรพิจารณาโดยใช้ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทยเป็นสำคัญ ซึ่งจะแตกต่างจากขนบธรรมเนียมของต่างประเทศ และยังตั้งข้อสังเกตว่า การพิจารณาเกี่ยวกับภาพโป๊ เปลือย หรืออนาจาร ต้องพิจารณา สภาพแวดล้อม และเรื่องราวของภาพยนตร์ด้วยว่า ภาพโป๊ เปลือย หรืออนาจารนั้น มีลักษณะของการเร้าอารมณ์ทางเพศด้วยหรือไม่ อย่างไรก็ดี ผู้ทรงคุณวุฒิ ตั้งข้อสังเกตว่า คณะกรรมการผู้พิจารณาประเภทภาพยนตร์ ไม่ควรเป็นผู้ตัดสินว่า ภาพโป๊ เปลือย หรืออนาจารนั้น ผิดกฎหมายหรือไม่ เนื่องจาก การพิจารณาดังกล่าวอยู่ในกระบวนการยุติธรรม เกี่ยวข้องกับกฎหมายอาญา ดังนั้น จึงควรกำหนดอำนาจของคณะกรรมการผู้พิจารณา ให้มีอำนาจเพียงการพิจารณาประเภทภาพยนตร์เท่านั้น

ผู้ทรงคุณวุฒิยังได้นำเสนอเกณฑ์อื่น ๆ ที่ควรนำมาพิจารณาใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์ พร้อมด้วยเหตุผลประกอบดังนี้

“ความรุนแรง” การพิจารณาเรื่อง “ความรุนแรง” ได้แก่ ความสมจริง ความชัดเจนของการนำเสนอ และปริมาณเลือดที่ปรากฏในภาพยนตร์

“การใช้ยาเสพติด” เป็นเกณฑ์ที่ควรนำมาพิจารณา เพราะผู้ชมที่มีช่วงอายุที่น้อยเกินไป อาจเกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ เช่น การขายยาเสพติด การเสพยาเสพติด เป็นต้น

“การใช้ภาษา” คำพูดต่าง ๆ ในภาพยนตร์ สื่อถึงลักษณะของตัวละคร เรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นคำพูดที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้ผู้ชมเกิดการเลียนแบบได้

“ศีลธรรม พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม” ควรมีการนำเสนอแนวทางที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต เช่น การทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ซึ่งให้ผู้ชมมีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังมีประเด็นเกี่ยวกับ เรื่องขู่สาว เหล้า บุหรี่ ที่ผู้ชมที่อยู่ในบางช่วงอายุ ยังไม่มีวิจรณ์ญาณ

เพียงพอที่จะเข้าใจภาพ และการสื่อความหมายของภาพยนตร์ อันอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้

“สะเทือนขวัญ หวาดเสียว” ภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพสะเทือนขวัญ หรือหวาดเสียว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้ชมภาพยนตร์ได้ ผู้ชมในแต่ละช่วงอายุอาจมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น ความสามารถในการยอมรับลักษณะของภาพที่นำเสนอย่อมแตกต่างกัน

“ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์” สำหรับสังคมไทย สถาบันทั้งสาม เป็นสถาบันสำคัญที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนไทย การนำเสนอภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันใดสถาบันหนึ่ง อาจส่งผลกระทบต่อจิตใจของคนไทยได้

“ความมั่นคงของรัฐ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ” การสร้างภาพยนตร์อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้ ไม่ว่าผู้สร้างจะมีเจตนาหรือไม่ ดังนั้น คณะกรรมการผู้พิจารณา ควรนำประเด็นนี้ มาร่วมพิจารณาในการจัดระดับภาพยนตร์ด้วย

ประเด็นที่ 5 ระบบของการจัดระดับภาพยนตร์

ประเด็นเกี่ยวกับระบบของการจัดระดับภาพยนตร์ (Movie Ratings) นั้น สามารถประมวลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน ได้ดังต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มภาคีรัฐส่วนใหญ่ ได้นำเสนอว่า ควรมีองค์การระดับประเทศ รับผิดชอบดูแลอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ทั้งในส่วนของส่งเสริมการประกอบกิจการภาพยนตร์ และการกำกับดูแลกิจการภาพยนตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มนักวิชาการท่านหนึ่ง ได้เสนอแนะว่า ควรมีการกำกับดูแลทั้งสื่อภาพยนตร์ และสื่อวีดิทัศน์ โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเพียงหน่วยงานเดียว ซึ่งจะทำให้มาตรฐานในการกำกับดูแลเป็นมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนั้น ยังเป็นการลดขั้นตอนการทำงานของฝ่ายที่กำกับดูแล

ผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มอุตสาหกรรมภาพยนตร์ท่านหนึ่ง มีความเห็นว่า ควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่พิจารณาจัดระดับภาพยนตร์โดยเฉพาะ โดยมีรูปแบบเป็นคณะกรรมการ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ และควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่างเกณฑ์ เพื่อกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาจัดระดับ แยกต่างหากจากคณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์

ประเด็นที่ 6 หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดระดับภาพยนตร์

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดระดับภาพยนตร์ ของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน สามารถประมวลความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มอุตสาหกรรมภาพยนตร์ เห็นว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดระดับภาพยนตร์ นั้น ควรเป็นอุตสาหกรรมภาพยนตร์เอง โดยอาจเป็นการรวมตัวกันของผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นผู้สร้าง ผู้กำกับ เจ้าของภาพยนตร์ ผู้นำเข้าภาพยนตร์ หรือโรงภาพยนตร์ หรืออาจจะให้เจ้าของภาพยนตร์เป็นผู้กำหนดระดับเอง เพราะเจ้าของภาพยนตร์ย่อมเป็นผู้ที่ทราบถึงรายละเอียดของภาพยนตร์ของตน ทั้งนี้รวมถึงผู้นำเข้า และผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์ด้วย

อย่างไรก็ดี ผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มนักวิชาการท่านหนึ่ง ตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ หรือเจ้าของภาพยนตร์ จัดระดับภาพยนตร์กันเอง อาจไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม จึงอาจใช้ลักษณะของการรวมตัวของสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ เป็นองค์กรพิเศษเพื่อทำหน้าที่จัดระดับภาพยนตร์

ในขณะที่ผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มภาครัฐส่วนใหญ่ เห็นว่า ถ้าให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ควบคุมกันเอง อาจเกิดปัญหาทางด้านกำบังคับใช้ เนื่องจากอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะสามารถใช้ในกำกับดูแล นอกจากนี้ยังอาจมีการแบ่งฝ่ายของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ทำให้จัดระดับภาพยนตร์ มีมาตรฐานที่แตกต่างกัน หรืออาจถึงขั้นไม่สามารถบังคับใช้ได้ ดังนั้นจึงควรให้หน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดระดับภาพยนตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มนักวิชาการท่านหนึ่ง นำเสนอแนวทางที่น่าจะได้รับการยอมรับมากที่สุด ได้แก่ การใช้รูปแบบขององค์กรอิสระซึ่งเป็นรูปแบบที่ได้รับการยอมรับจากทุก ๆ ฝ่าย องค์กรอิสระนี้ อาจประกอบไปด้วย ตัวแทนจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานราชการ อุตสาหกรรมภาพยนตร์ ผู้ประกอบวิชาชีพภาพยนตร์ รวมถึง ประชาชนผู้บริโภคสื่อภาพยนตร์ โดยรูปแบบขององค์กรอิสระนี้ น่าจะได้รับการยอมรับจากสังคมมากที่สุด

ประเด็นที่ 7 คณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์ นั้น สามารถประมวลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คนได้ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่จะพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์ ควรประกอบด้วยผู้แทนจากสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็น จากหน่วยงานของรัฐ นักวิชาการ นักวิชาชีพสาขาภาพยนตร์ นักวิชาชีพสื่อมวลชนสาขาอื่น และภาคประชาชน โดยมีสัดส่วนจากแต่ละสาขา ที่ใกล้เคียงกัน

2. ผู้ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์ ควรเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มเวลา ไม่ใช่เป็นตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น เพราะถ้าระบุว่าเป็นตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะขาดความต่อเนื่อง และมีมาตรฐานที่แตกต่างกัน เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาจส่งตัวแทนที่แตกต่างกัน ในการเข้าพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์แต่ละครั้ง ดังนั้น คณะกรรมการผู้จัดระดับภาพยนตร์ เมื่อได้รับคัดเลือกจากหน่วยงานที่กำหนดแล้ว ควรทำการย้ายมาสังกัดกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งจะทำให้สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพมากกว่า

3. หากปริมาณงานที่จะต้องพิจารณามีจำนวนมาก ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์ มากกว่า 1 ชุด เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการพิจารณา

4. สำหรับ จำนวนกรรมการ ไม่ควรมีมากเกินไป เพราะอาจทำให้เกิดความล่าช้า และไม่คล่องตัวในการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์ แต่ก็ไม่ควรมีจำนวนที่น้อยเกินไป เพราะประเด็นต่าง ๆ อาจไม่ได้รับการพิจารณาอย่างครบถ้วน ดังนั้น จึงเสนอว่า ควรมีจำนวนกรรมการ ประมาณ 5-7 คน ต่อชุด

5. การพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์นั้น หากเนื้อหาภาพยนตร์บางเรื่อง อาจต้องใช้ความรู้ ความสามารถ หรือ ความเชี่ยวชาญ จากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอื่น ๆ นอกเหนือจากความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำว่า ควรมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญพิเศษ มาร่วมพิจารณาในการจัดระดับภาพยนตร์ เพื่อให้การพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์ มีความรอบคอบมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 8 ขั้นตอนที่ควรอยู่ในกระบวนการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 คน เกี่ยวกับขั้นตอนที่ควรอยู่ในกระบวนการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์ นั้น สามารถประมวลได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้สร้างภาพยนตร์ หรือ เจ้าของภาพยนตร์ หรือผู้นำเข้าภาพยนตร์ ควรสามารถยื่นคำร้องขอให้คณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์ จัดระดับภาพยนตร์ของตน โดยระบุระดับภาพยนตร์ที่ตนต้องการได้

2. ในการพิจารณาจัดแบ่งประเภทภาพยนตร์ คณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์ควร ร่วมรับชมภาพยนตร์พร้อมกัน โดยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะว่า หลังจากรับชมภาพยนตร์ร่วมกันแล้ว ควรเปิดโอกาสให้กรรมการแต่ละคน แสดงความคิดเห็น และมีการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ในภาพยนตร์นั้น

3. การจัดระดับภาพยนตร์ ควรใช้เสียงข้างมากของคณะกรรมการ โดยอำนาจของ คณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์นั้น มีอำนาจเพียงการจัดระดับภาพยนตร์ ไม่สามารถทำการ ตรวจสอบพิจารณา หรือสั่งแก้ไข ปรับปรุงภาพยนตร์ได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการ ควรชี้แจงเหตุผลของการ จัดระดับภาพยนตร์ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ยื่นคำร้องขอจัดระดับภาพยนตร์ ในกรณีที่ต้องการ เปลี่ยนแปลงประเภทภาพยนตร์ที่ได้รับ

4. ก่อนที่คณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์ จะประกาศระดับภาพยนตร์ที่ได้ ควร เปิดโอกาสให้ผู้ยื่นคำร้องขอจัดระดับภาพยนตร์ เข้าชี้แจง ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการที่ ภาพยนตร์เรื่องนั้นจะได้รับการจัดระดับภาพยนตร์ตรงหรือไม่ตรงกับที่ผู้ยื่นคำร้องระบุ

5. หลังจากที่คณะกรรมการได้ทำการลงมติจัดระดับภาพยนตร์เรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการควรประกาศระดับภาพยนตร์ พร้อมกับเหตุผลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผลทำให้ภาพยนตร์ เรื่องดังกล่าว ได้รับระดับภาพยนตร์นั้น ๆ

6. ถ้าผู้ยื่นคำร้องขอให้จัดระดับภาพยนตร์ ไม่ได้รับระดับภาพยนตร์ตามที่ตน ต้องการ สามารถยื่นอุทธรณ์การจัดระดับภาพยนตร์ หรือ สามารถทำการแก้ไข ปรับปรุงภาพยนตร์ แล้วจึงยื่นคำร้องขอให้จัดระดับภาพยนตร์อีกครั้งได้

ประเด็นที่ 9 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดระดับภาพยนตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิ ตั้งข้อสังเกตว่า การจัดระดับภาพยนตร์ จะมีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับ ใช้กฎหมาย เนื่องจากสังคมไทย มักไม่เข้มงวดกับการบังคับใช้กฎหมาย และอาจเกิดปัญหาเกี่ยว กับการตรวจตรา และกำกับดูแล กิจกรรมภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะโรงภาพยนตร์ให้ปฏิบัติ ตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม หากระบบของการจัดระดับภาพยนตร์ เป็นการรวมตัวกันของอุตสาหกรรม ภาพยนตร์ ซึ่งจะใช้ความสมัครใจ และการควบคุมตนเอง ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ภาพยนตร์ ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายก็น่าจะน้อยลง

สำหรับการตรวจตรา และการกำกับดูแล ผู้ทรงคุณวุฒิ ตั้งข้อสังเกตว่า การตรวจตรา และกำกับดูแลของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ อาจมีไม่เพียงพอ จึงเสนอแนะให้มีการจัดตั้งองค์กรผู้บริโภค

สื่อภาพยนตร์ ซึ่งจะทำหน้าที่ตรวจตราการจัดแบ่งประเภทภาพยนตร์ หรืออาจเป็นศูนย์ร้องเรียนเรื่องราว โดยมีประชาชนเป็นผู้ร้องเรียน การกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดระดับภาพยนตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่า การจัดระดับภาพยนตร์เพียงอย่างเดียว อาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำกับสื่อประเภทอื่น เช่นสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุทัศน์ เป็นต้น อีกทั้งอาจทำให้มาตรฐานการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์ แตกต่างจากสื่ออื่น ๆ ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดระดับภาพยนตร์ จึงควรมีการจัดการทั้งระบบของสื่อ ได้แก่ สื่อภาพยนตร์ สื่อวิทยุทัศน์ และสื่อโทรทัศน์

ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า ปัจจัยที่จะทำให้การจัดระดับภาพยนตร์ประสบความสำเร็จ คือการประชาสัมพันธ์แนวคิดของการจัดระดับภาพยนตร์ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองเด็ก และเยาวชน สถาบันการศึกษา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการภาพยนตร์ ทั้งผู้สร้างภาพยนตร์ ผู้นำเข้าภาพยนตร์ ผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์ และสำคัญที่สุดคือ โรงภาพยนตร์ นอกจากนี้ ภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมควรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระดับภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นทางตรง หรือทางอ้อม

ข้อมูลที่ได้จากประเด็นทั้ง 9 ประเด็นข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนใหญ่ เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถาม สำหรับสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับประเด็นทั้ง 9 ประเด็น ดังกล่าว โดยมีแนวคำถามดังต่อไปนี้

1. ระดับภาพยนตร์ ที่ควรมี
  - 1.1 ภาพยนตร์ทั่วไป
  - 1.2 ภาพยนตร์ที่ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำ
  - 1.3 ภาพยนตร์ที่ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ต้องมีผู้ปกครองเข้าชมด้วย
  - 1.4 ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ชมอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าชม
  - 1.5 ภาพยนตร์ที่ห้ามฉาย
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์
  - 2.1 ตัวเลข
  - 2.2 พยัญชนะภาษาไทย
  - 2.3 พยัญชนะภาษาอังกฤษ
  - 2.4 ผสมกันระหว่างพยัญชนะไทย และตัวเลข
  - 2.5 ผสมกันระหว่างพยัญชนะอังกฤษ และตัวเลข
3. ภาพยนตร์ต่อไป นี้ ควรได้รับการยกเว้นการจัดระดับภาพยนตร์
  - 3.1 ภาพยนตร์ที่จัดทำโดยหน่วยงานภาครัฐ
  - 3.2 ภาพยนตร์ที่แสดงในช่วงเทศกาลภาพยนตร์ หรือ มหกรรมภาพยนตร์
  - 3.3 ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อการประกวดแข่งขัน

- 3.4 ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อฉายในต่างประเทศ
4. เกณฑ์ที่ควรใช้ในการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์
  - 4.1 ความรุนแรง/อาชญากรรม
  - 4.2 ไป่/เปลือย/อนาจาร
  - 4.3 การใช้ยาเสพติด
  - 4.4 ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์
  - 4.5 ศีลธรรม/พฤติกรรมไม่เหมาะสม
  - 4.6 สะท้อนขวัญ หวาดเสียว
  - 4.7 ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
  - 4.8 ความมั่นคงของรัฐ/ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
5. ระบบของการจัดระดับภาพยนตร์ ควรมี
  - 5.1 องค์การระดับชาติ ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์
  - 5.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดระดับภาพยนตร์เฉพาะ
  - 5.3 คณะกรรมการร่างเกณฑ์การพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์
  - 5.4 การจัดทำคู่มือเกณฑ์การพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์เพื่อเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ทราบ
  - 5.5 คณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์
6. หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดระดับภาพยนตร์ ควรเป็น
  - 6.1 หน่วยงานของรัฐ
  - 6.2 องค์การของรัฐที่เป็นอิสระ
  - 6.3 สมาคมวิชาชีพภาพยนตร์
  - 6.4 อุตสาหกรรมภาพยนตร์
  - 6.5 เจ้าของ/ผู้นำเข้า/ผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์
7. คณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์
  - 7.1 มีความหลากหลาย ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
  - 7.2 มีจำนวนประมาณ 5-7 คน
  - 7.3 มีสัดส่วนของกรรมการที่มาจากหลากหลายสาขา ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน
  - 7.4 ทำงานได้แบบเต็มเวลา
  - 7.5 มีมากกว่า 1 ชุด
  - 7.6 มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ สำหรับการพิจารณาภาพยนตร์บางประเภท

8. คณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์ ควรมีตัวแทนจาก
    - 8.1 หน่วยงานภาครัฐ
    - 8.2 นักวิชาการ
    - 8.3 นักวิชาชีพสาขาภาพยนตร์
    - 8.4 นักวิชาชีพสื่อมวลชนสาขาอื่น ๆ
    - 8.5 ภาคประชาชน
  9. ขั้นตอนที่ควรอยู่ในกระบวนการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์
    - 9.1 ผู้ยื่นคำร้องขอพิจารณาระดับภาพยนตร์ ระบุระดับภาพยนตร์ที่ต้องการ
    - 9.2 คณะกรรมการฯ ร่วมชมภาพยนตร์พร้อมกัน
    - 9.3 คณะกรรมการฯ อภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ
    - 9.4 คณะกรรมการฯ ร่วมพิจารณา และทำการจัดระดับภาพยนตร์โดยการโหวตเสียงข้างมาก (Vote)
    - 9.5 ในกรณีที่คณะกรรมการฯ ไม่อนุมัติตามเกณฑ์ที่ขอให้เรียกผู้ยื่นคำร้องฯ มาชี้แจงเพิ่มเติม
    - 9.6 ประกาศระดับภาพยนตร์ที่ได้รับ พร้อมเหตุผล
    - 9.7 ผู้ยื่นคำร้องฯ สามารถยื่นอุทธรณ์ได้
    - 9.8 ยื่นคำร้องฯ สามารถติดต่อ/ปรับปรุงภาพยนตร์ เพื่อให้คณะกรรมการฯ เปลี่ยนระดับภาพยนตร์ได้
    - 9.9 ผู้ยื่นคำร้องฯ สามารถติดต่อ/ปรับปรุงภาพยนตร์ แล้วนำมายื่นให้พิจารณาใหม่ได้
- โดยจะได้แสดงผลของการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนต่อไป

ส่วนที่ 2
ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ประเด็นความคิดเห็นเรื่องการจัดระดับภาพยนตร์

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม

เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

n = 400

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	155	38.75
- หญิง	245	61.25
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 16 ปี บริบูรณ์	11	2.75
- ตั้งแต่ 16 ปี ถึง 18 ปี บริบูรณ์	131	32.75
- ตั้งแต่ 19 ปี ถึง 21 ปี บริบูรณ์	84	21.00
- ตั้งแต่ 22 ปี ถึง 24 ปี บริบูรณ์	70	17.50
- ตั้งแต่ 25 ปี ถึง 27 ปี บริบูรณ์	51	12.75
- มากกว่า 27 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป	53	13.25
3. ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา	8	2.00
- มัธยมศึกษาตอนต้น	35	8.75
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	152	38.00
- อนุปริญญา	26	6.50
- ปริญญาตรี	167	41.75
- สูงกว่าปริญญาตรี	12	3.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 400

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพ		
- นักเรียน	131	32.75
- นักศึกษา	116	29.00
- ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	75	18.75
- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	5.25
- รับจ้าง/ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/อื่น ๆ	57	14.25
5. รายได้ครอบครัว		
- ต่ำกว่า เดือนละ 10,000 บาท	99	24.75
- เดือนละ 10,001-25,000 บาท	145	36.25
- เดือนละ 25,001-50,000 บาท	113	28.25
- มากกว่า เดือนละ 50,000 บาท	43	10.75

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน เกินครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 อายุของส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 16 ปี ถึง 18 ปี บริบูรณ์ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 ส่วนใหญ่เป็น นักเรียน จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 รองลงมาเป็นอาชีพนักศึกษา จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 ส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัว เดือนละ 10,001-25,000 บาท จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 รองลงมา มีรายได้ของครอบครัว เดือนละ 25,001-50,000 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.25

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดระดับภาพยนตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเด็น
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดระดับภาพยนตร์ (Movie Ratings)

n = 400

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D	แปลผล
	5	4	3	2	1			
1. ระดับภาพยนตร์ ที่ควรมี								
1.1 ภาพยนตร์ทั่วไป	153	132	83	17	15	3.978	1.049	เห็นด้วยมาก
1.2 ภาพยนตร์ที่ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำ	150	139	92	17	2	4.045	0.906	เห็นด้วยมาก
1.3 ภาพยนตร์ที่ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ต้องมีผู้ปกครองเข้าชมด้วย	129	114	123	26	8	3.825	1.021	เห็นด้วยมาก
1.4 ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ชมอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าชม	134	118	86	49	13	3.778	1.134	เห็นด้วยมาก
1.5 ภาพยนตร์ที่ห้ามฉาย	135	96	83	51	35	3.613	1.303	เห็นด้วยมาก
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์								
2.1 ตัวเลข	160	132	70	25	13	4.003	1.058	เห็นด้วยมาก
2.2 พยัญชนะภาษาไทย	164	130	85	15	6	4.078	0.951	เห็นด้วยมาก
2.3 พยัญชนะภาษาอังกฤษ	75	127	122	56	20	3.453	1.098	เห็นด้วยมาก
2.4 ผสมกันระหว่างพยัญชนะไทย และตัวเลข	151	129	80	32	8	3.958	1.038	เห็นด้วยมาก
2.5 ผสมกันระหว่างพยัญชนะอังกฤษ และตัวเลข	87	107	116	62	28	3.408	1.187	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 400

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D	แปลผล
	5	4	3	2	1			
3. ภาพยนตร์ต่อไปนี้ ควรได้รับการยกเว้นการจัดระดับภาพยนตร์								
3.1 ภาพยนตร์ที่จัดทำโดยหน่วยงานภาครัฐ	113	132	103	31	21	3.713	1.115	เห็นด้วยมาก
3.2 ภาพยนตร์ที่แสดงในช่วงเทศกาลภาพยนตร์ หรือมหกรรมภาพยนตร์	126	138	102	19	15	3.853	1.038	เห็นด้วยมาก
3.3 ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อการประกวดแข่งขัน	102	158	96	28	16	3.755	1.038	เห็นด้วยมาก
3.4 ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อฉายในต่างประเทศ	106	142	103	31	18	3.718	1.077	เห็นด้วยมาก
4. เกณฑ์ที่ควรใช้ในการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์								
4.1 ความรุนแรง/อาชญากรรม	201	136	43	15	5	4.283	0.892	เห็นด้วยมากที่สุด
4.2 ไป่/เปลือย/อนาจาร	225	97	56	14	8	4.293	0.969	เห็นด้วยมากที่สุด
4.3 การใช้ยาเสพติด	209	104	68	13	6	4.243	0.949	เห็นด้วยมากที่สุด
4.4 ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์	100	157	116	23	4	3.815	0.910	เห็นด้วยมาก
4.5 ศิลธรรม/พฤติกรรมไม่เหมาะสม	159	132	85	15	9	4.043	1.029	เห็นด้วยมาก
4.6 สะเทือนขวัญ หวาดเสียว	113	125	123	28	11	3.753	1.201	เห็นด้วยมาก
4.7 ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	203	76	72	28	21	4.030	1.111	เห็นด้วยมาก
4.8 ความมั่นคงของรัฐ/ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	162	107	87	30	14	3.933	1.022	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 400

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D	แปลผล
	5	4	3	2	1			
5. ระบบของการจัดระดับภาพยนตร์ ควรมี								
5.1 องค์การระดับชาติ ดูแลรับ ผิดชอบเกี่ยวกับกิจการ ภาพยนตร์	99	156	109	18	18	3.750	1.022	เห็นด้วยมาก
5.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับการจัดระดับ ภาพยนตร์เฉพาะ	126	167	94	8	5	4.003	0.863	เห็นด้วยมาก
5.3 คณะกรรมการร่างเกณฑ์ การพิจารณาการจัดระดับ ภาพยนตร์	99	167	113	14	7	3.843	0.897	เห็นด้วยมาก
5.4 การจัดทำคู่มือเกณฑ์การ พิจารณาการจัดระดับ ภาพยนตร์เพื่อเผยแพร่ให้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ ทราบ	99	154	111	24	12	3.760	0.990	เห็นด้วยมาก
5.5 คณะกรรมการพิจารณา การจัดระดับภาพยนตร์	118	157	105	16	4	3.923	0.896	เห็นด้วยมาก
6. หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัด ระดับภาพยนตร์ ควรเป็น								
6.1 หน่วยงานของรัฐ	132	135	96	26	11	3.878	1.032	เห็นด้วยมาก
6.2 องค์การของรัฐที่เป็นอิสระ	120	145	105	24	6	3.873	0.961	เห็นด้วยมาก
6.3 สมาคมวิชาชีพภาพยนตร์	151	152	80	12	5	4.080	0.898	เห็นด้วยมาก
6.4 อุตสาหกรรมภาพยนตร์	127	155	90	23	5	3.940	0.940	เห็นด้วยมาก
6.5 เจ้าของ/ผู้นำเข้า/ผู้จัด จำหน่ายภาพยนตร์	126	126	99	34	15	3.785	1.094	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 400

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D	แปลผล
	5	4	3	2	1			
7. คณะกรรมการพิจารณาการจัด ระดับภาพยนตร์								
7.1 มีความหลากหลาย ทั้งจาก ภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน	202	130	52	11	5	4.283	0.883	เห็นด้วยมากที่สุด
7.2 มีจำนวนประมาณ 5-7 คน	70	156	126	33	15	3.583	0.993	เห็นด้วยมาก
7.3 มีสัดส่วนของกรรมการที่มา จากหลากหลายสาขา ใน จำนวนที่ใกล้เคียงกัน	144	152	89	11	4	4.053	0.884	เห็นด้วยมาก
7.4 ทำงานได้แบบเต็มเวลา	157	147	80	11	5	4.100	0.898	เห็นด้วยมาก
7.5 มีมากกว่า 1 ชุด	117	171	87	15	10	3.925	0.939	เห็นด้วยมาก
7.6 มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะ สำหรับการพิจารณา ภาพยนตร์บางประเภท	157	155	73	11	4	4.125	0.873	เห็นด้วยมาก
8. คณะกรรมการพิจารณาการจัด ระดับภาพยนตร์ ควรมีตัวแทน จาก								
8.1 หน่วยงานภาครัฐ	146	149	80	18	7	4.023	0.951	เห็นด้วยมาก
8.2 นักวิชาการ	145	154	83	12	6	4.050	0.908	เห็นด้วยมาก
8.3 นักวิชาชีพสาขาภาพยนตร์	192	150	49	7	2	4.308	0.790	เห็นด้วยมากที่สุด
8.4 นักวิชาชีพสื่อมวลชนสาขา อื่น ๆ	173	157	65	5	0	4.245	0.766	เห็นด้วยมากที่สุด
8.5 ภาคประชาชน	174	148	68	9	1	4.213	0.821	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 400

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D	แปลผล
	5	4	3	2	1			
9. ขั้นตอนที่ควรอยู่ในกระบวนการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์								
9.1 ผู้ยื่นคำร้องขอพิจารณา ระดับภาพยนตร์ ระบุ ระดับภาพยนตร์ที่ต้องการ	121	184	89	6	0	4.050	0.764	เห็นด้วยมาก
9.2 คณะกรรมการ ร่วมชม ภาพยนตร์พร้อมกัน	127	159	108	6	0	4.018	0.805	เห็นด้วยมาก
9.3 คณะกรรมการ อภิปราย ถึงประเด็นต่าง ๆ	123	162	107	8	0	4.000	0.810	เห็นด้วยมาก
9.4 คณะกรรมการ ร่วม พิจารณา และทำการจัด ระดับภาพยนตร์โดยการใช้ มติเสียงข้างมาก (Vote)	149	167	75	8	1	4.038	0.803	เห็นด้วยมาก
9.5 ในกรณีที่คณะกรรมการ ไม่อนุมัติตามเกณฑ์ที่ขอ ให้เรียกผู้ยื่นคำร้องฯ มาชี้แจงเพิ่มเติม	144	160	77	18	1	4.070	0.867	เห็นด้วยมาก
9.6 ประกาศระดับภาพยนตร์ที่ ได้รับ พร้อมเหตุผล	140	151	95	13	1	4.040	0.860	เห็นด้วยมาก
9.7 ผู้ยื่นคำร้องฯ สามารถยื่น อุดหนุนได้	124	163	95	15	3	3.975	0.875	เห็นด้วยมาก
9.8 ยื่นคำร้องฯ สามารถติดต่อ/ ปรับปรุงภาพยนตร์ เพื่อให้ คณะกรรมการเปลี่ยน ระดับภาพยนตร์ได้	119	162	98	12	9	3.925	0.928	เห็นด้วยมาก
9.9 ผู้ยื่นคำร้องฯ สามารถติดต่อ/ปรับปรุงภาพยนตร์ แล้ว นำมายื่นให้พิจารณาใหม่ได้	142	148	84	15	11	3.988	0.931	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” ในประเด็นต่อไปนี้

- เกณฑ์การพิจารณาที่ควรใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์ ในเรื่อง ความรุนแรง/ อาชญากรรม เรื่องโป้/เปลือย/อนาจาร และเรื่องการใช้ยาเสพติดในภาพยนตร์
- คณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์ ควรมีความหลากหลายทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
- คณะกรรมการพิจารณาการจัดระดับภาพยนตร์ ควรมีตัวแทนจากนักวิชาชีพสาขาภาพยนตร์ นักวิชาชีพสื่อมวลชนสาขาอื่น ๆ และภาคประชาชน

ส่วนที่เหลือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความคิดเห็นในระดับ “เห็นด้วยมาก” ได้แก่ ระดับภาพยนตร์ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการจัดระดับภาพยนตร์ ประเภทภาพยนตร์ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดระดับภาพยนตร์ ระบบของการจัดระดับภาพยนตร์ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดระดับภาพยนตร์ ลักษณะของคณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์ ตัวแทนจากฝ่ายต่าง ๆ ของคณะกรรมการจัดระดับภาพยนตร์และ ขั้นตอนในกระบวนการพิจารณาจัดระดับภาพยนตร์